

den Kritik, som det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) fremsatte; men der er dog en enkelt lille Ting, jeg vil gøre opmærksom paa. Det ærede Medlem sagde, at der savnedes en Bestemmelse om, hvor mange Gange man kunde bryde Kontrakten ved f. Eks. ikke at opfylde sin Betalingspligt. Det ærede Medlem ansaa det for nødvendigt, at der blev truffet Bestemmelser desangaaende. Det er der imidlertid i Virkeligheden truffet Bestemmelser om, idet der i § 15, 1ste Stykke, indeholdes den Regel, at Lovforslagets Bestemmelser ikke kan fraviges til Køberens Skade ved forudgaaende Overenskomster mellem Sælger og Køber, og deri ligger, at hvis en Køber tidligere har misligholdt Kontrakten, er der intet til Hinder for, at Sælgeren da som Betingelse for at fortsætte Kontraktforholdet kan opstille andre Regler, saa at Lovens Bestemmelser i saa Tilfælde ikke kommer til Anvendelse. Der er altsaa her allerede truffet Bestemmelser for det af det ærede Medlem nævnte Tilfælde.

Det ærede Medlem sagde ogsaa, at det var sikkert meget vanskeligt at taksere de forskellige Genstande, der strakte sig lige fra Klaverer til Agerbrugsredskaber og Kassekontrolapparater. Men jeg kan berolige det ærede Medlem med, at Fogedvidnerne baade her i København og i Provinserne, vel navnlig her i København, er saa overordentlig drevne i at fastsætte den Salgsværdi, som saadanne brugte Ting har, at det i alt Fald tidt har forbavset mig i høj Grad, hvor nøje de kunde træffe den Værdi, som de paagældende brugte Ting havde. Det er ogsaa en ganske overordentlig stor Øvelse, de har, og det er derfor intet Under, at de yderst sjældent tager fejl. Jeg tror derfor ikke, at det vil volde videre Besvær i Praksis at foretage en saadan Taksation.

Det ærede Medlem gjorde ogsaa den Bemærkning, at det sundeste og naturligeste var, at man ventede med at købe en Ting, indtil man havde de Penge, den kostede. Det er en meget smuk Teori, men den lader sig ikke gennemføre i Praksis. Det viser sig i Praksis, at man paa det allervigtigste Omraade, paa et Omraade, som det ærede Medlem maaske særlig godt kender, ikke følger denne Regel. Jeg sigter her til Køb og Salg af faste Ejendomme. Faste Ejendomme købes saa godt som altid paa Afbetaling. Faste Ejendomme købes saa godt som aldrig kontant her i Landet, i alt Fald er det ganske overordentlig sjældent. Det er alt-

saa i Virkeligheden Afbetalingsprincippet, der hersker paa dette Omraade. Hvis en Mand skulde vente med at købe fast Ejendom, indtil han stod med Pengene i Haanden, tror jeg, det vilde være meget sjældent, at Ejendomme blev købt her i Landet.

Den højtærede Justitsminister henledede Opmærksomheden paa, at det ærede Medlem (Sporon-Fiedler) mente, at Spørgsmaalet om, hvem der skulde afgøre, om der skulde tilkaldes et sagkyndigt Skøn, kunde volde nogen Vanskelighed i Praksis. Det skal naturligvis Fogedretten afgøre, eventuelt ved formelig Retskendelse, saaledes som det altid sker, naar der er Tvist for en Ret. Hvis begge Parter er enige om at godkende Fogedvidnernes Vurdering, bliver der ikke Brug for at tilkalde sagkyndigt Skøn. Men hvis den ene Part er utilfreds med Fogedvidnernes Skøn, maa det afgøres ved Fogedkendelse, om der skal udmeldes et særlig sagkyndigt Skøn.

Jeg mener ligesom den højtærede Justitsminister, at det er ganske rigtigt, at Lovforslagets § 4 siger, at hvis Afbetalingsprisen viser sig urimelig høj, kan der af Retten fastsættes en rimelig Afbetalingspris. Jeg har set i mangfoldige Tilfælde, navnlig hvad Handel med Møbler angaar, at der sælges det rædsomste Stads, som er pudset pænt op, men falder fra hinanden, naar det kommer hjem i Stuen, og for hvilket Prisen i Virkeligheden maa siges at være ganske overordentlig urimelig i Forhold til Tingens Værdi. I saadanne Tilfælde vil det være overordentlig forsvarligt, om man ved sagkyndig Vurdering kan faa den virkelige Værdi fastsat.

Jeg har allerede udtalt, at jeg nærer den Forvisning, at Loven, saa langt fra at ville hindre Afbetalingshandler, tværtimod vil fremme dem, idet jeg tror, at det hele vil komme ind i en betydelig sundere og fornuftigere Gænge, end det er nu, da mange dog trykker sig ved Køb paa Afbetaling, fordi det er en ret almindelig Opfattelse, at man bliver snydt derved. De unoble, de daarlige Afbetalingsforretninger vil vi forhaabentlig faa Bugt med ved denne Lov, men derved sker ingen Skade, jeg tror tværtimod, at Køb paa Afbetaling vil florere, naar dette Lovforslag bliver Lov, og at man i Kredse, som hidtil har vægret sig ved at benytte denne Fremgangsmaade, vil gøre Brug af den, fordi man nu faar sundere og naturligere Forhold at virke under.

Emil Petersen: Jeg maa først bekræfte, at det ærede Medlem for Køben-